

SUOMEN SOTATIETEELLISEN SEURAN JÄSENISTÖ- JA MIELIPIDETUTKIMUS

Yleisesikuntaeverstiluuantantti Raimo Lahtiperä

1. TAUSTA

Aatteellisia yhdistyksiä on viime vuosina yhä enenevässä määrin vaivannut jäsenistön selvä passivoituminen, mikä ilmenee osallistumattomuutena yhdistysten järjestämiin tilaisuuksiin. Suomen Sotatieteellinen Seura ry ei valitettavasti tee tässä poikkeusta. Asiaa on yritetty parantaa muuttamalla jäsenistöltä saatujen vinkkien perusteella kokousaikaa ja kokoontumistiheyttä, perustamalla uusi taktiikan ja operaatiotaidon harrastajapiiri, kutsumalla nimekkäitä esitelmöitsijöitä ja käsittelemällä kokouksissa ajankohtaisia aiheita.

Lopputulos on kuitenkin ollut, että harva mutta uskollinen osallistujakaarti on istunut kokouksesta toiseen ja muut ovat loistaneet poissaolollaan. Asia on painanut entisen puheenjohtajamme ja nykyisen kunniajäsenemme kenraalimajuri Risto J Setälän mieltä. Jotta todellisista passiivisuuden syistä saataisiin tutkittua tietoa, hallitus toteutti hänen aloitteestaan ja ideoimanaan jäsenistön piirissä otantaan perustuvan jäsenistö- ja mielipidetutkimuksen keväällä 1992. Apuna käytettiin myös aiempaa eversti Pentti Lehtimäen 1970-luvulla toteuttamaa kyselyä.

Kysely lähetettiin arpoen yhteensä 208 jäsenelle, joista 102 oli aktiivipalveluksessa, 105 evp-jäseniä ja yksi kutsujäsen. Otannan suuruus oli 19.4 % jäsenistöstä. Kyselyyn vastasi 150 jäsentä, mikä vastaa 74 % kyselyn saajista.

Koska useat jäsenemme ovat ottaneet osaa tutkimukseen ja vielä useammat ovat mahdollisesti kuulleet asiasta, hallitus päätti tässä vuosikirjassaan esitellä tutkimuksen ja sen tulokset lyhyen referaatin muodossa. Lopullisesti tulokset kiteytynevät vuoden loppuun mennessä ja toivottavasti tuovat mukanaan myös jäsenistön esittämiä toiminnan vireyttämiseen tähtäviä toimenpiteitä.

2. TAUSTAKYSYMYKSET

Tutkimuksen kuusi ensimmäistä kysymystä koski vastaajan taustatietoja. Tämä sen vuoksi, että voitaisiin analysoida tulokset tarpeen mukaan kohderyhmittäin. Esimerkiksi voidaan ottaa Seuran nykyinen pääkaupunkikeskeinen toiminta. Jos päätetään jatkaa toimintaa samalla tavalla, on luonnollisesti pääkaupunkilaisten jäsenten vastauksilla oltava muita suurempi painoarvo. Päinvastaisessa tapauksessa painotetaan taasen pääkaupunkiseudun ulkopuolella asuvien jäsenten eli ns maakunnan miesten mielipiteitä.

Taustakysymyksinä olivat:

- Sotakorkeakoulusta valmistumisaika kymmenen vuoden jaksoihin jaoteltuna
- aselaji ja puolustushaara
- asuinpaikka sotilasläänin tarkkuudella pääkaupunkiseutu omaksi alueekseen eroteltuna
- palvelussuhde (aktiivipalvelus tai evp) sekä
- matka-ajat kotoa työpaikalle ja Seuran kokouksiin.

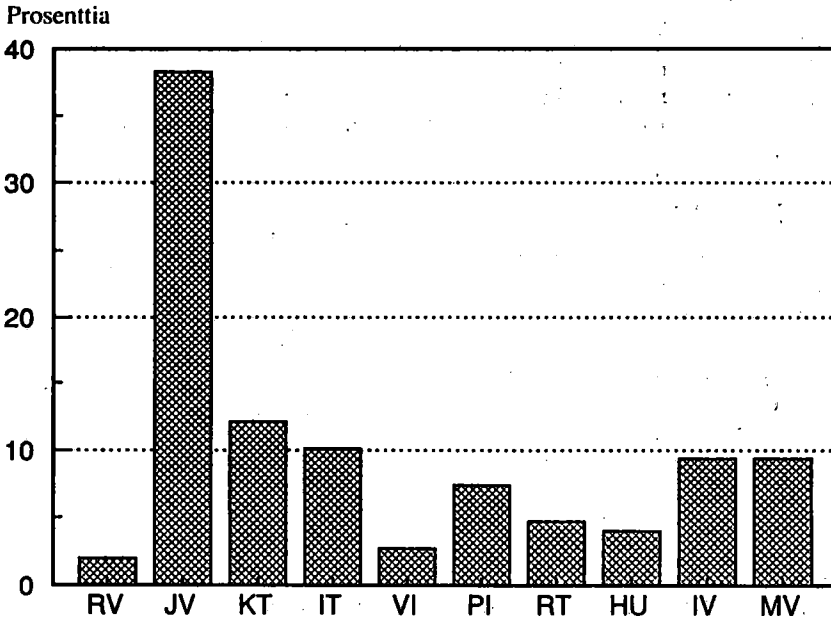
Kuten alussa todettiin, tutkimusta ei kohdennettu mihinkään valittuun kohderyhmään, vaan kyselyn saajat arvottiin. Ainoastaan aktiivipalveluksessa olevia ja evp-

upseereita haluttiin saada suunnilleen saman suuruinen joukko. Siksi otanta ei vastaa muissa taustakysymyksissä välttämättä täysin sitä tilannetta, mikä painoarvo kohderyhmällä on koko jäsenistössä. Asian ei katsottu olevan merkittävä haitta tulosten kannalta.

Ensimmäinen kysymys koski Sotakorkeakoulusta valmistumisaikaa. 44.3 % vastanneista ilmoitti valmistuneensa vuosina 1976-85 ja 32.2 % vuosina 1966-75. Pienin joukko muodostui nuorimmista eli vuoden 1985 jälkeen valmistuneista (3.4 %). Ennen sotia valmistuneita vastaajien joukossa ei ollut lainkaan. Sotien jälkeiset vuodet 1946-55 ilmoitti valmistumisajakseen yhdeksän vastaajaa eli 6 %. Loput 14.1 % olivat valmistuneet vuosina 1956-65. Voidaan siis todeta, että vastaajat olivat yli 75-prosenttisesti iältään 42-60 vuotiaita eli niitä ikäluokkia, mitkä ovat vallitsevia myös jäsenistön keskuudessa.

Vastaajien aselaji- ja puolustushaarajakautuma vastasi myös suurinpiirtein todellista tilannetta. Tulokset vastauksista on esitetty kuvassa 1. Siitä voitaneen kuitenkin todeta, että rannikkotykki- ja viestimiehet ovat saaneet kyselylomakkeen muita harvemmin tai sitten he ovat jättäneet muita useammin siihen vastaamatta.

KUVA 1. Vastaajien aselaji- ja puolustushaarajakautuma

Pääkaupunkiseudun ilmoitti 45.3 % vastaajista asuinpaikakseen. Sotilasläänien prosenttiosuus vaihteli välillä 3.3-14 Kaakkois-Suomen ollessa näistä suurin. Toistaiseksi ei ole katsottu tarpeelliseksi selvittää esimerkiksi Seuran osoitetiedostosta, kuinka hyvin kyseinen tulos vastaisi todellista jäsentilannetta. Tämän esityksen ristiintaulukoinneissa katsotaan kaikki pääkaupunkiseudun ulkopuolella asuvat yhdeksi omaksi ryhmäkseen eli maakunnan miehiksi.

Ilmoitetut matka-ajat Seuran kokouksiin noudattelivat edellisen kysymyksen jakaumaa, koska kaikki kokoukset aiempaa perinteistä kevätretkeä lukuunottamatta on pidetty Helsingissä. Valtaosalta (40.7 %) aikaa kuluu alle yhden tunnin eli matka-aika ei vaikuta ylitse pääsemättömältä esteeltä osallistumisaktiivisuutta arvioitaessa. Viisi jäsentä jätti kysymykseen vastaamatta.

Vastaajista 58 % ilmoitti olevansa vakinaisessa palveluksessa ja 41.3 % reservissä. Kun näitä lukuja verrataan alussa mainittuihin kyseisten ryhmien otantalukuihin, voidaan todeta, että aktiivipalveluksessa olevat olivat huomattavasti evp-upseereita innokkaampia vastaamaan. Numeroina lausuttuna palveluksessa olevat vastasivat 83.7- ja evp-upseerit 58.5-prosenttisesti. Kutsujäsenillä, joita otannassa oli vain yksi, vastausprosentti oli sata.

3. SEURAN TOIMINTAAN OSALLISTUMISTA KOSKEVAT KYSYMYKSET

Jäsenten osallistumisaktiivisuutta pyrittiin luotaamaan kuudella kysymyksellä, joista viisi oli monivalintakysymyksiä. Kuudenteen kysymykseen vastaaja sai vapaasti esittää omia ideoitaan ja parannusehdotuksiaan Seuran tilaisuuksien järjestelyistä. Myös monivalintakysymyksiin viimeisessä kohdassa pyydettiin omaa mielipidettä tai annetuista vaihtoehtoista poikkeavaa syytä.

Ensimmäinen näistä kysymyksistä koski peiteltysti Seuran tiedotustoimintaa. Siinä kysyttiin suhtautumista lähetettyihin kiertokirjeisiin. Mielihyvällä on todettava, että lähes kaikki (83.3 %) suhtautuivat tiedotukseen asiallisesti ja ilmoittivat seuraavansa aktiivisesti, mitä eri tilaisuuksissa käsitellään tai tutkimusrintamalla tapahtuu. Kukaan ei tunnustautunut sellaiseksi henkilöksi, joka ei lue Seuran kiertokirjettä ollenkaan.

Pääkaupunkiseudulla asuvat olivat hieman maakunnan miehiä kiinnostuneempia 88.2 % osuudellaan. Myös palveluksessa olevat suhtautuivat kiertokirjeisiin evp-upseereita myötämielisemmin. Vastaavat prosenttiosuudet olivat 85 ja 80.2. Iän mukaan tarkasteltuna vanhimmat näyttävät olevan kiinnostuneimpia ja vuosina 1956–65 valmistuneet kriittisimpiä. Vastaavat prosenttiosuudet olivat 100 ja 70.

Seuraavilla kahdella kysymyksellä haluttiin tietoja, miksi vastaaja on viimeksi jäänyt häntä kiinnostavasta Seuran tilaisuudesta pois tai miksi hän ei yleensä käy niissä. Tulokset ensimmäiseen näistä kysymyksistä on esitetty kuvassa 2. Ristiintaulukointi osoittaa selvästi, että maakunnan miehillä hankala matka on päällimmäinen syy. Sen sijaan pääkaupunkilaisilla syyt jakautuivat suuresti. Useimpien kohdalla syy oli työtehtävät (23.1 %). Toiseksi tuli tulos, ettei vastaaja yleensä käy kyseisissä kokouksissa (21.5 %). Evp-upseereiden syyt noudattavat melko tarkasti kokonaisjakautumaa.

Erikseen ei laskettu, eroavatko pääkaupunkiseudulla asuvien palveluksessa olevien ja evp-upseereiden mielipiteet toisistaan.

Iän mukainen tulostus luonnollisesti painottuu siten, että kahdella nuorimmalla ryhmällä työtehtävät ovat suurin poisjäännin syy (40 ja 42.2 %). Vanhimalla ryhmällä painottuvat puolestaan hankalat matkat ja henkilökohtaiset syyt.

Jälkimmäinen kysymys, jolla pyrittiin mittaamaan osallistumisaktiivisuutta yleensä, noudatteli edellä kerrottua jakaumaa. Maakunnan miehet ilmoittivat hankalat matkat pääsyykseen poissaololleen ja pääkaupunkilaiset puolestaan pitivät työ- ym menoja päällimmäisinä. Esitelmäaiheiden suppeutta tai liiallista suuntautumista erikoisaloille valitti 7.9 % vastaajista. Lähes 15 % (14.7) ilmoitti myös jonkin muun vaihtoehdoissa esiintymättömän syyn. Tällaisia olivat mm:

- sopimaton kokousajankohta

- mielenkiinnon puute
- matkojen kalleus
- tilaisuuksien valikointi aiheen mukaan
- työn tressaavuus ja sen myötä tuuletumisen tarve sotilaallisten asioiden ulkopuolella
- terveyden tila
- lenkkeily jne.

KUVA 2.

Kysymys: Jäin viimeksi minua kiinnostavasta seuran tilaisuudesta pois, koska

1 = en muistanut mennä sinne

2 = muistin tilaisuuden, mutta minulle tuli tärkeämpää tehtävää

3 = matka olisi ollut liian hankala

4 = minulle tuli voittamaton henkilökohtainen este

5 = en yleensä käy niissä

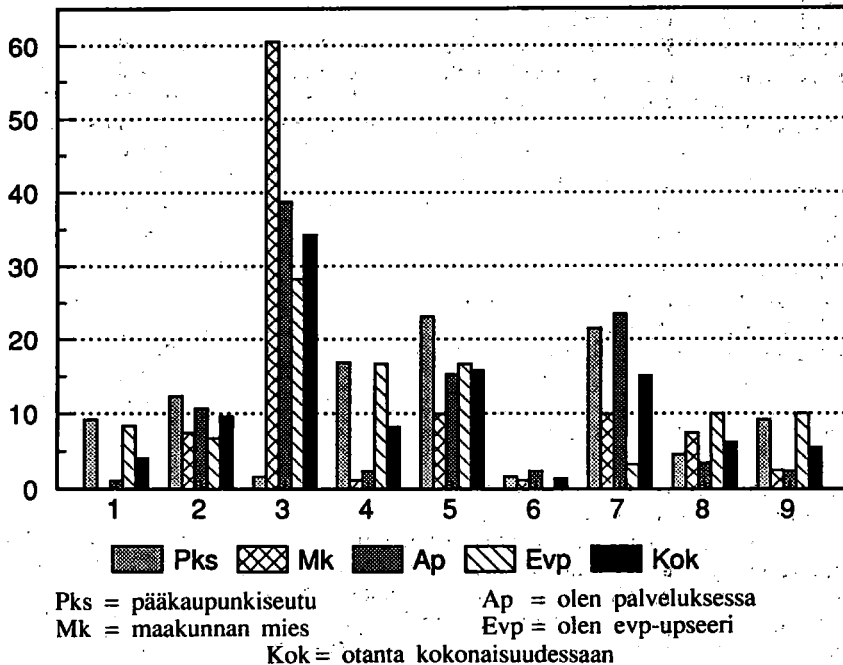
6 = halusin pitää vapaailan perheen parissa

7 = työtehtävät estivät

8 = harrastukset estivät

9 = minulla oli muu syy

Prosenttia

Kysymyksessä kymmenen kysyttiin itseään aktiivisina jäsenenä pitäviltä vastavuo- roisesti niitä syitä, miksi hän käy Seuran tilaisuuksissa. Vastanneista vain 49.4 % (74 kpl) piti itseään aktiivisina jäsenenä. Palveluksessa olevat olivat evp-upseereita itsekriittisempiä, koska heistä aktiivisina jäsenenä piti itseään vain 44.8 %. Vastaava

luku evp-upseereilla oli 54.8. Pääkaupunkiseudulla asuvista katsoi 63.2 % itsensä aktiiviseksi jäseneksi. Maakunnan miehillä vastaava luku oli 37.8. Vanhimmat vastaajat katsoivat olevansa 66.7-prosenttisesti aktiivisia jäseniä. Muilla ikäryhmillä vastaavat luvut vaihtelivat 40 ja 50 prosentin välillä.

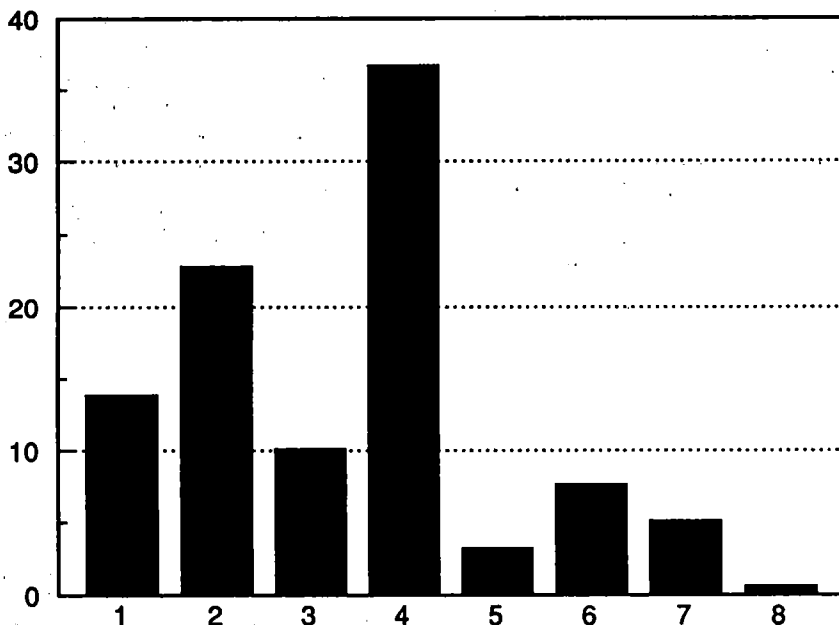
Tulokset koko otantaa koskien on esitetty kuvassa 3.

KUVA 3.

Kysymys: Käyn Seuran tilaisuuksissa, koska

- 1 = tapaan siellä ystäviäni ja kurssitovereitani
- 2 = olen kiinnostunut sotatieteistä:
- 3 = katson velvollisuudekseni osallistua
- 4 = odotan saavani jotain uutta tietoa
- 5 = minulle osallistuminen on muodostunut tavaksi
- 6 = pidän yleensä Seuran tilaisuuksia onnistuneina
- 7 = minulla on muu edellä mainitsematon syy

Prosenttia

Valtaosa vastanneista odottaa saavansa tilaisuuksista jotain uutta tietoa. Toiseksi yleisin syy oli yleinen kiinnostus sotatieteitä kohtaan. Molemmat ovat tieteellisen seuran kannalta miellyttäviä havaintoja. Evp-upseereilla ystävien ja kurssitovereiden tapaaminen tilaisuuksissa sai palveluksessa olevia upseereita suuremman osuuden. Sama korostuu myös iän mukaisessa jakaumassa. Asuinpaikkakunnalla ei näyttänyt olevan merkitystä osallistumisen syihin.

Seuraavassa kysymyksessä kysyttiin otannassa olevien yleistä osallistumisaktiivisuutta muiden maanpuolustusta lähellä olevien järjestöjen ja yhdistysten (vast)

toimintaan viimeisen vuoden aikana. Muista järjestöistä otettiin mukaan Rotary- ja Lions-järjestöt, koska yleisesikuntaupseerit yleensä joutuvat näiden kanssa tekemisiin jossakin virkauransa vaiheessa. Vain kahdeksan henkilöä (5 %) jätti kysymykseen vastaamatta. Voitaneen siis tulkita jäsenistön olevan suhteellisen aktiivista yhdistysväkeä.

Vaihtoehtoina annetuista järjestöistä nousivat Upseeriliitto ry:n, Kadettikunta ry:n ja reserviläisjärjestöjen tilaisuudet suosituimmiksi yli 15 % osuuksillaan. Koko kirjo oli kuitenkin hyvin tasainen, koska sotaveteraanijärjestöjen, upseerikerhon, Rotary- ja Lions-järjestön sekä erittelemättömät muut järjestöt saivat myös yli kymmenen prosentin kannatuksen. Tasaisuus selittyy sillä, että hyvin monet vastaajista ovat osallistuneet useiden, eräät jopa kaikkien esiteltyjen yhteisöjen tilaisuuksiin. Vaihtoehtoina annettujen yhdistysten lisäksi useat ilmoittivat osallistuneensa myös muiden edellisiin rinnastettavien maanpuolustusjärjestöjen toimintaan. Tällaisia ovat mm eri aselajien ja puolustushaarojen piirissä toimivat yhdistykset, sotainvaliidijärjestö, sotilaskotiyhdistys jne. Hyvin moni oli myös maininnut sellaisia yhdistyksiä, joiden toimintaan osallistuminen oli puolipakollista viran puolesta. Muina järjestöinä mainittiin kunnalliselämään ja harrastuspiiriin kuuluvat yhdistykset urheilu- ja metsästysseurat lukumääräisesti suurimpina.

Viimeisessä osallistumisaktiivisuutta luotaavassa kysymyksessä oli mahdollisuus ilmaista vapaasti oma mielipiteensä Seuran tilaisuuksista ja esittää parannusehdotuksensa. Tätä tilaisuutta käytti hyväkseen 41 jäsentä (26.6 % vastanneista). Varsinaisesti uusia ennen kokeilemattomia toimintatapoja tai esitelmä- ym aiheita ei esitetty, vaan esityksissä korostettiin Seuran jonkun harrastajapiirin toimialaa. Samat aiheet toistuvat myöhemmin sotatieteellistä tutkimusta käsittelevässä kohdassa.

EY-asioista ja niiden taustoista halusi enemmän tietoa kuusi jäsentä, tulosjohtamisesta ja puolustusvoimien uudesta johtamis- ja hallintojärjestelmästä viisi jäsentä sekä yksi henkilöhistoriaan liittyviä aiheita. Noin puolet vastanneista (20 kpl) halusi sen paremmin erittelemättä ajankohtaisia aiheita. Tulos on ehkä hiukan yllättävä, koska hallitus ja harrastajapiirit ovat nimenomaan pyrkineet aiheiden ajankohtaisuuteen ja valinneet myös esitelmöitsijät sen mukaan alan parhaista asiantuntijoista.

4. SEURAN TOIMINTAA KOSKEVAT KYSYMYKSET

Jäsenistön mielipiteet Seuran toiminnasta yleensä pyrittiin saamaan selville kymmenellä kysymyksellä, joista kaksi oli vapaasti ilman annettuja vaihtoehtoja vastattavissa.

Seuran merkitystä ja tarpeellisuutta koskevaan kysymykseen tuli yksiselitteisen positiivinen tulos. 43.6 % piti Suomen Sotatieteellistä Seuraa hyvin merkittävänä ja tarpeellisena sekä 50.3 % melko tarpeellisena. Vain 6 % piti sitä yhdentekevänä. Kukaan ei päätenyt täysin tarpeettoman kannalle. Palveluksessa olevat kallistuivat positiivisista vaihtoehtoista mieluummin lievemman kannalle (60.7 %) ja evp-upseerit puolestaan pitivät positiivisinta vaihtoehtoa parempana (59.7 %). Asuinpaikan mukainen tarkastelu noudatti kokonaisjakaumaa melko tarkasti.

Iän mukaan tehty tarkastelu osoitti nuorimmat kaikkein kriittisimmiksi. Heistä 80 % piti Seuraa melko tarpeellisena ja 20 % melko yhdentekevänä. Vanhimmat jäsenet puolestaan antoivat yksiselitteisen tukensa Seuralle pitäen sitä 89-prosenttisesti hyvin merkittävänä ja tarpeellisena.

Kysymykseen, miksi vastaaja ei ole hakenut tutkimusapurahaa, jätti 24 vastaamatta. Osa näistä ilmoitti jo hakeneensa apurahaa ja myös saaneensa. Vastanneet ilmoittivat

suurimmaksi hakemattomuuden syyksi sen, ettei ole aikaa tutkimustyöhön (46.4 %). Seuraavaksi tärkeimmäksi syyksi nähtiin se, ettei vastaajalla ole omaa sotatieteellistä tutkimusalaa (15.3 %). Muut syyt – ajan ja mielenkiinnon puute tutkimustyöhön sekä kipinän puuttuminen – saivat 7.3 -11.3 % välillä olevia arvoja. Palkkioiden pienuutta valitti vain 2 % vastaajista.

Muutamissa Seuran johdolle osoitetuissa terveisissä ilmoitettiin, ettei vastaaja ole vielä ehtinyt hakea apurahaa, koska yleisesikuntaupseerikurssilta valmistuminen tapahtui vasta 1–3 vuotta sitten. Myöskään sitoutuminen tiettyyn aikatauluun tutkimustyössä ei tuntunut sopivan kaikille. Parissa vastauksessa toivottiin koko puolustusvoimien tutkimustoiminnalle uutta puhtia ja selkeyttämistä.

Edellisessä kysymyksessä viitattiin jo erilliseen Seuran johdon taholta ohjatun tutkimusaihepiiriin määrittämiseen. Asiaa kysyttiin myös suoraan. Vastanneista 83.3 % piti tutkimusaihepankkia tarpeellisena Seuran tutkimustoiminnan vireyttämiseksi. 16.7 % sitä vastoin katsoi sen vievän tutkijan vapauden.

Evp-upseerit tuntuivat tutkimuksen mukaan kaipaavan palveluksessa olevia enemmän tutkimusaihepankkia. Prosenttiluvut olivat 86.5 ja 81.0. Vuosina 1956–65 valmistuneet antoivat tutkimusaihepankille voimakkaimman tukensa (94.8 %). Muilla ikäryhmillä prosenttiluvut vaihtelivat välillä 75–82.2. Sensijaan vastaajan asuinkaikalla ei ollut vaikutusta tulokseen.

Tutkimusaihepankkiin haluttavia aiheita tiedusteltiin erikseen omalla kysymyksellä. Vastaja pyydettiin nimeämään kolme hänen mielestään tärkeintä aihepiiriä. Tulokset on esitetty **kuvas**sa 4. Sen mukaan operaatiotaito ja taktiikka miellettiin kokonaisuutena tärkeimmäksi tutkimusaiheeksi, vaikka useimmat olivatkin nimenneet strategian ykkösjalalle. Mielenkiintoista on, että johtamistaidon ja kasvatusopin oli varsin moni asettanut kolmanneksi tärkeyslistallaan (18.2 %), mutta vain 6.6 % ykköseksi. Vaikuttaa siltä, vaikka tästä tutkimuksesta sitä ei saadakaan ulos, että useimmat ovat valinneet tärkeimmäksi tutkimusalakseen sen, missä hän on elämäntyönsä täyttänyt tai parhaillaan täyttämässä ja johtaminen otetaan mukaan yleensä listan alkupäässä kaikkia kiinnostavana alana.

Vaikka tutkimustöistä maksettavat palkkiot eivät aiemman kysymyksen mukaan näyttäneet merkitsevän tutkimustyön aloittamisessa juuri mitään, kysyttiin myös mielipidettä niiden suuruudesta. 20 jäsentä jätti tähän vastaamatta. 76.2 % vastanneista piti palkkioita liian pieninä. Pääkaupunkilaiset (81.7 %), palveluksessa olevat (80.3 %) ja vanhin ikäryhmä (87.5 %) olivat muita valmiimpia korottamaan tutkimusapurahoja.

Vain harva kuitenkin lähti määrittelemään korotuksen suuruutta.

Nykyinen Seuran kokouskäytäntö, jossa pidetään vuodessa entisten kuukausikokousten ja vuosikokouksen asemesta vain kaksi yleistä kokousta, toinen syksyllä ja toinen keväällä (samalla vuosikokous), sai 76.9 % kannatuksen. Vanhaan käytäntöön palaamista esitti 12.6 % vastanneista ja 10.5 %:lla oli vielä oma ehdotuksensa.

Koska vain pääkaupunkiseudulla asuvilla on käytännössä mahdollisuuksia osallistua kuukausi- ja vuosikokouksiin, selvitettiin, kuinka asuinpaikka vaikuttaa vastauksiin. Yllättävää kyllä, vastaukset eivät sanottavasti poikenneet toisistaan. Pääkaupunkiseudulla asuvista 78.5 % piti nykyistä käytäntöä hyvänä. Maakunnan miesten vastaava luku oli 75.6 %.

Evp-upseerit ja vanhimmat jäsenet tuntuvat muita enemmän kaipaavan vanhaa käytäntöä. Tulokset tähän kysymykseen on esitetty grafiikkana **kuvas**sa 5.

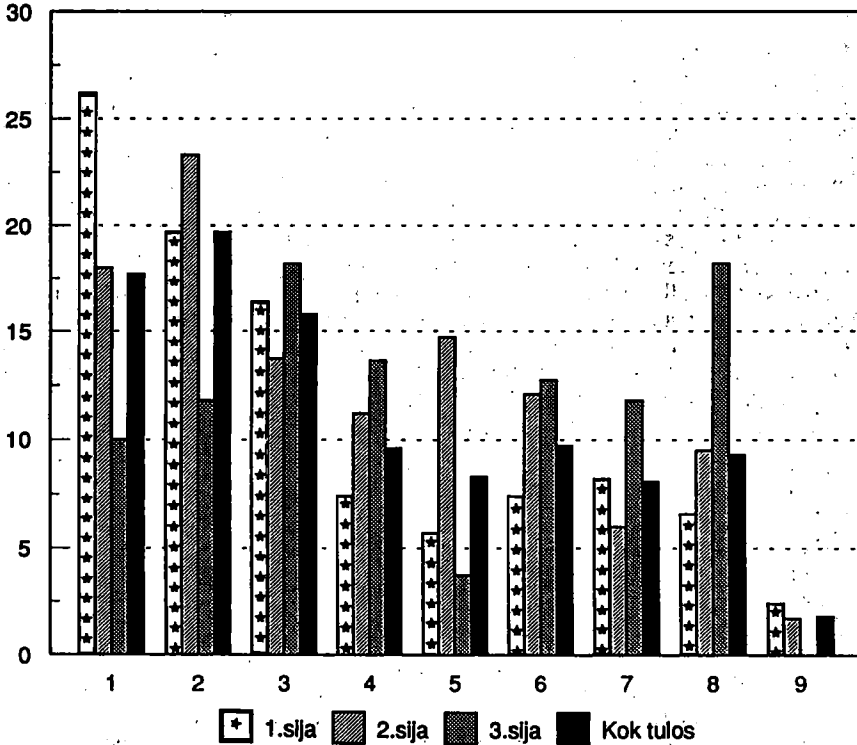
Seuran Tiede ja Ase-vuosijulkaisua piti 76.1 % vastanneista korkeatasoisena ammattijulkaisuna. Samaan joukkoon muiden sotilasjulkaisujen kanssa sen asetti 22.5 % vastanneista. Heikkotasoisena tai turhana sitä piti vain 1.4 %. Palveluksessa olevat ja

KUVA 4.

Kysymys: Tutkimusaihepankkiin tulisi sisällyttää aiheita ensisijassa seuraavilta aloilta

- 1 = strategia
 2 = operaatiotaito ja taktiikka
 3 = sotatekniikka
 4 = sotahistoria ja historia
 5 = aselaji- ja puolustushaaraoppi
 6 = kansainvälinen politiikka
 7 = sotatalous ja yleensä taloudelliset aiheet
 8 = johtamistaito ja kasvatusoppi
 9 = jokin muu edellä mainitsematon ala

Prosenttia

maakunnan miehet suhtautuivat julkaisuun evp-upseereita ja pääkaupunkilaisia kriittisemmin. Asia on esitetty graafisesti kuvassa 6.

Ikäjakauman mukaan kriittisimpiä olivat suurimmat ikäryhmät eli vuosina 1966–75 ja 1976–85 valmistuneet. Heillä positiivisin vaihtoehto sai 71.7 ja 75.8 % osuudet. Vastaavat arvot vanhimmissa ja nuorimmilla olivat 87.5 ja 80 %.

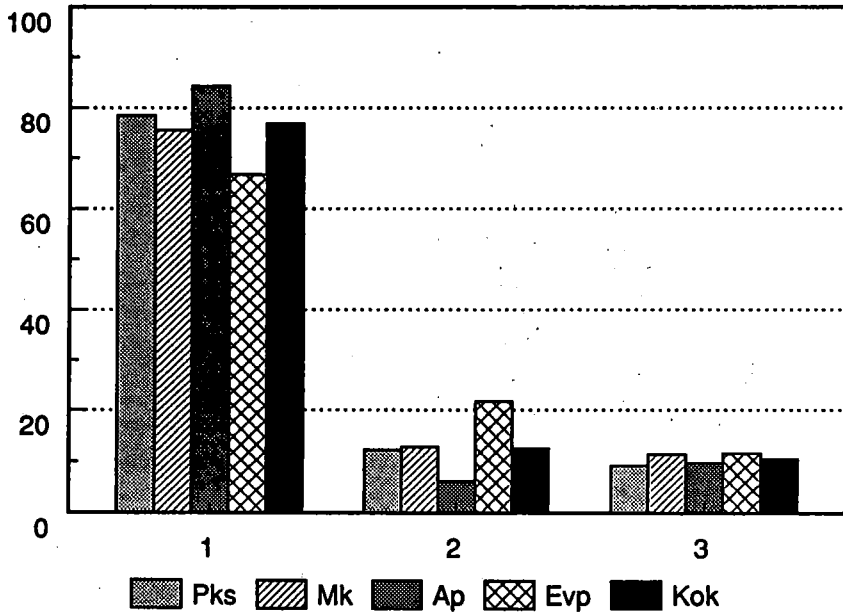
Jäsenistö ei pitänyt Seuran näkymistä julkisuudessa riittävänä. Profiilia tulisi huomattavasti terävöittää 110 vastaajan mielestä (61 % vastanneista). Myös tässä olivat palveluksessa olevat evp-upseereita jyrkempiä mielipiteessään. Ikäryhmistä vuosina

KUVA 5.

Kysymys: Mielipiteeni kokouskäytännöstä

- 1 = pidän kokeilujärjestelmää kannatettavana
 2 = esitän palaamista vanhaan käytäntöön
 3 = esitän, että kokousjärjestelmää muutettaisiin

Prosenttia

Pks = pääkaupunkiseutu

Mk = maakunnan mies

Ap = olen palveluksessa

Evp = olen evp-upseeri

Kok = otanta kokonaisuudessaan

1956–65 valmistuneet antoivat muista selväst poikkeavan vastauksen. Heistä yli puolet (52.6 %) katsoi Seuran näkyvän julkisuudessa riittävästi. Asuinpaikalla ei näyttänyt olevan merkitystä kyselyn tulokseen.

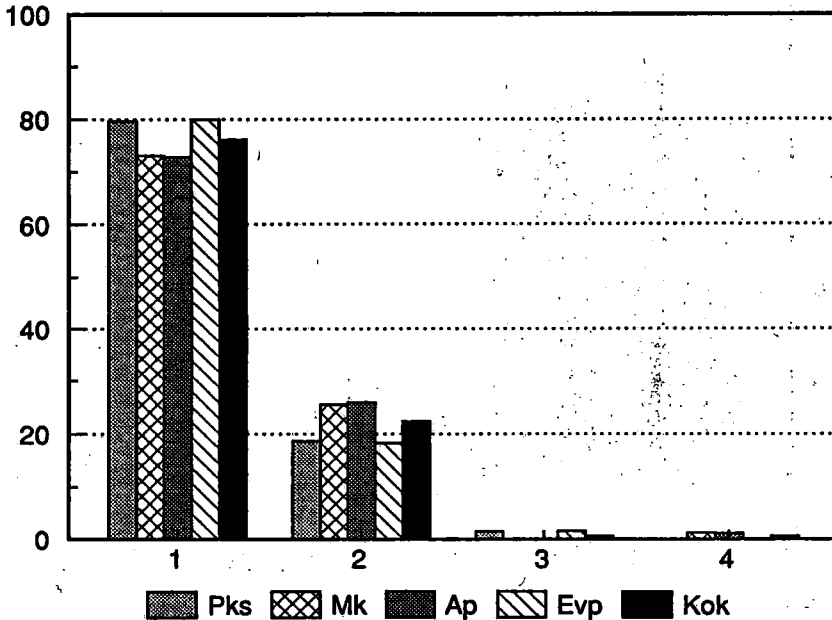
Vapaasti vastattavissa kysymyksissä kysyttiin, miten Seuran toimintaa voitaisiin vireyttää sekä pyydettiin muita mahdollisia ehdotuksia Seuran johdolle. Yhteensä 72 jäsentä (46.8 % vastanneista) käytti tarjottua tilaisuutta hyväkseen. Kokousten pitämistä silloin tällöin maakunnissa tai alueellisen toiminnan aloittamista ehdotti 41 vastaajaa (26.6 %). Nuoriin halusi panostaa kahdeksan ja kansainvälisiin korkeatasoisiin esitelmöitsijöihin kuusi jäsentä. Puolustusvoimien johdon aktiivista toimintaa Seuran hyväksi kaipasi viisi vastaajaa. Neljä vastaajaa esitti julkaisutoimintaa Seuran nimissä myös ulkopuolisissa julkaisuissa, samoin yhteistoimintaa muiden tieteellisten järjestöjen ja yliopistojen kanssa. Muut esitykset olivat yksittäisiä mielipiteitä, mutta sinällään mielenkiintoisia ja konkreettisia ehdotuksia.

KUVA 6.

Kysymys: Pidän Seuran Tiede ja Ase-vuosijulkaisua

- 1 = korkeatasoisena ammattijulkaisuna
 2 = julkaisuna muiden sotilasjulkaisujen joukossa
 3 = muita sotilasjulkaisuja heikotasoisempana
 4 = osittain turhana ja varojen hukkaamisena

Prosenttia

Pks = pääkaupunkiseutu

Mk = maakunnan mies

Ap = olen palveluksessa

Evp = olen evp-upseeri

Kok = otanta kokonaisuudessaan

5. LOPUKSI

Loppujen lopuksi kyselytutkimus ei tuottanut Suomen Sotatieteellisen Seuran hallitukselle yksiselitteisiä uusia suuntaviivoja, miten toimintaa tulisi viedä eteenpäin. Enemmistö vastauksista sensijaan antoi uskon vahvistusta jo muutetuille tai suunnitteilla oleville toiminnoille.

Parannusehdotuksista voidaan poimia selvä jäsenistön viesti maakunta- tai aluetoiminnan aloittamisesta sekä tarve nostaa julkista profiilia selvästi. Nähtäväksi jää, mikäli edelliset ehdotukset toteutuvat, vaikuttaako tämä positiivisesti myös osallistumisaktiivisuuteen.

Jäsenistön passiivisuushan oli koko tämän jäsenistö- ja mielipidetutkimuksen toteuttamisen perimmäinen syy.

Vaikka selvää toiminnan linjausta, kun laskettiin prosentteja, ei saatukaan, on jokainen tutkimuksessa esitetty mielipide arvokas. Sanalliset kommentit ja parannusehdotukset tullaan tutkimaan tarkoin tapaus kerrallaan. Yksittäinenkin mielipide voi olla se sytyke, joka myöhemmin nostaa Suomen Sotatieteellisen Seuran toiminnan uuteen nousuun.

Seuran hallitus esittää parhaimmat kiitoksensa kaikille vastaajille, jotka ovat uhranneet aikaansa yhteisen asian hyväksi.